

אלפים זעקו בירושלים: "מדינת ישראל, איפה הילד שלי?"

מאת: יעל מרום, חגי מטר ואלי ביתאן 21.6.2017

מאת: יעל מרום, חגי מטר ואלי ביתאן

למעלה מאלפיים בני אדם התאספו הערב (רביעי) ברחבת המשביר הישן בירושלים להפגנת מחאה על עוולות חטיפת ילדי תימן, המזרח והבלקן. בהפגנה, שנקבעה על ידי ארגון עמ"ם ביום פטירתו של הרב עוזי משולם, דרשו המפגינים הכרה בפשע החמור והמתמשך, וצדק למשפחות.

בין המפגינים היו מאות בני משפחות הילדים האבודים, שנשאו שלטים ועליהם הקריאות "ויצ", איפה הילד שלי?"; "לא נשכח ולא נסלח"; "הכרה, צדק, ריפוי"; "צדק למשפחות ילדי תימן, המזרח והבלקן"; "סליחה מהרב עוזי משולם ומשפחתו", לצד תמונות של התינוקות החטופים, או של בני משפחתם שמאז הלכו לעולמם. חלק מהמפגינים חסמו למשך שלוש שעות את רחוב קינג ג'ורג', וסרבו להתפנות למרות ניסיונות המשטרה להגיע לפינוי הכביש בהסכמה.

על הבמה המרכזית בהפגנה לא נאמו פוליטיקאים, אלא בני משפחות שזעקו להכרה ולאיחוד של משפחותיהם. וכך גם בכל קרן רחוב, בבמות רשמיות ומאולתרות, עמדו הורים, אחים ובני ובנות הדור השני והשלישי וסיפרו את סיפורם, אחרי שנים של השתקה וחוסר אמון. בדמעות ובבכי.

בהפגנה השתתפו חברות הכנסת דב חנין מהרשימה המשותפת (חד"ש), מיכל רוזין ותמר זנדברג ממרצ, אמיר אוחנה מהליכוד, נורית קורן ונאוה בוקר מהליכוד. עוד בין המפגינים היו פעילי תנועות שמאל שונות, לאחר שהבוקר התפרסמה מודעה של שורת ארגוני זכויות אדם ותנועות שקראו להגיע לעצרת. אלה כללו בין היתר את הוועד נגד עינויים, עדאלה, עומדים ביחד, זזים, רופאים לזכויות אדם ועוד. לצידם הגיעו לעצרת גם פעילי ימין קיצוני, ובהם ברך מרזל, בנצי גופשטיין ופעילי להב"ה.

< כל יום ילדי תימן נחטפים מחדש

תום מהגר מעמותת עמ"ם אמר לשיחה מקומית כי זו "הפגנה היסטורית. אלפים הגיעו מכל רחבי הארץ והצעקה שמהדהדת היא 'איפה הילדים? מדינה של מושחתים'. מדינת ישראל חייבת למשפחות הילדים החטופים תשובות, והיום המשפחות דרשו זאת באופן התקיף ביותר".

זאב ממושב אליכין, בן למשפחה שילדיה נחטפו, סיפר גם הוא לשיחה מקומית כי "לדוד שלי חטפו שני ילדים ועד היום לא יודעים מה קרה להם. ילד אחד נעלם שבועיים אחרי שהגיע לארץ, אחרי כמה חודשים ילדה נוספת לא הרגישה טוב ומאז נעלמה. העדה התימנית היתה שקטה מידי, נחמדה מידי, עדינה מידי. ניצלו את התמימות של ההורים שלנו שלא ידעו שום דבר". לדבריו, "ניצחון במאבק הזה יהיה כשיחברו את המשפחות. עזבו כסף, רק רוצים לדעת ורוצים את הילדים בחזרה. כסף לא יקנה אותנו. מה תגידו לאימא שלקחת לה את הילד אחרי שבעים שנה? מי יפצה אותה? מי יפצה את הילדה שגדלה ללא המשפחה שלה?"

בין הדוברות על הבמה הייתה גם צביה עדני, בתם של סעידה ויהודה לוי. אחותה של צביה נחטפה כשהייתה בת תשעה חודשים. מעל הבמה היא סיפרה כיצד ההורים שלה נלחמו כדי שלא ייקחו את הילדים שלהם, אבל לקחו אותם בכוח. עדני דיברה על כך שהיום הרבה חברי כנסת ושרים בממשלה מבקשים הכרה ממדינת ישראל ודורשים שתיקח אחריות, "אבל מי זה מדינת ישראל?", שאלה, "זאת, למשל, שרת המשפטים שצריכה לעשות צדק".

בתה, פזית עדני, אמרה לשיחה מקומית: "המדינה צריכה לקחת אחריות, להקים ועדת חקירה, להעמיד לדין את כל מי שהיה מעורב כולל את חברי הוועדות השונות שלא חקרו. צריך לפתוח קברים למי שרוצה. להכניס את הנושא לתכניות הלימודים, למחוק את כל השמות של האנשים שהיו מעורבים בפשע הזה ומונצחים על רחובות ברחבי הארץ". עדני הוסיפה כי "לגבי נושא הפיצויים, יש לנו הרבה מה ללמוד מאחינו האשכנזים עם סוגיות של פיצויים ואשמה, ושל התמודדות עם אחים משת"פים. אנחנו עוד נצטרך לעשות את העבודה הזאת".

סימה-שמחה ואחותה שושנה סיפרו לשיחה מקומית על אח ואחות שנחטפו, לאחר שהוריהן הגיעו לארץ ממצרים בשנות החמישים. הן מספרות על אחות ג'ינגית עם עיניים כחולות שהן מחפשות כבר שישים שנה בכל מקום, על אח תינוק שנעלם אחרי שנלקח לבית חולים כשלא הרגיש טוב, על אמא שאמרו לה "לכי הביתה, את תלדי עוד ילדים, לא נורא", לאחר שלא הסכימו להראות לה גופה. שושנה פורצת בבכי כשהיא מספרת על האחות הקטנה שעוד הספיקה לטפל בה, שכל כך חיכתה לה ופשוט נעלמה יום אחד. היא מספרת על פניה של האם שחוזרת הביתה בידיים ריקות, על ההורים שלא הצליחו מעולם להתגבר על החטיפות, על צווי הגיוס שהגיעו עם שם האחות שנים רבות אחרי שאחותן נעלמה. על כך שגם שישים שנה אחרי המדינה והביטוח לאומי עדיין מתנהלים כאילו אחותן האבודה קיימת. לדבריהן, הן רק מקוות שהילדים המאומצים ישמעו את הזעקה שלהן. שישבו. "אנחנו רק רוצות לדעת שהם בחיים" הן מוסיפות.

< מעבר למסך הברזל של עזה: סיפור מאת דייב אגרס

מאות מתאספים להפגנה בדרישה לצדק עבור משפחות ילדי תימן, המזרח והבלקן החטופים. 21.06.2017

